

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 25/2025-16

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla a sudcov Ivana Fiačana a Martina Vernarského (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa **DIAGO SF s.r.o.**, Železničná 1835/7, Brezno, zastúpeného Mgr. Henrichom Schindlerom, advokátom, Skuteckého 33, Banská Bystrica, proti uzneseniu Správneho súdu v Bratislave č. k. 4Sf/86/2024-112 z 2. októbra 2024 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 19. decembra 2024 domáha vyslovenia porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením správneho súdu o zamietnutí návrhu na priznanie odkladného účinku správnej žaloby.

II.

Skutkové východiská

2. Sťažovateľ sa všeobecnou správnu žalobou z 12. júna 2024 doručенou správnu súdu 14. júna 2024 domáha preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného Finančného riaditeľstva Slovenskej republiky potvrdzujúceho rozhodnutie daňového úradu, ktorý mu vyrubil rozdiel na dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie október 2017 vo výške 55 797,01 eur (uvedené vyplýva z napadnutého uznesenia správneho súdu, ktoré tvorí prílohu ústavnej sťažnosti, pričom sťažovateľ zrejme omylom v ústavnej sťažnosti uvádza obdobie január 2016 a sumu 28 248,31 eur, pozn.). Návrh na priznanie odkladného účinku správnej žaloby odôvodnil dlhodobým pôsobením na trhu, počtom takmer 50 zamestnancov a závislosťou mnohých dodávateľov a odberateľov. Zdôraznil svoju účasť na verejnom obstarávaní s tým, že výkonom rozhodnutia mu hrozia odstúpenie od zmluvy a následná nemožnosť plniť si svoje záväzky. Daňová exekúcia by ohrozila jeho bežný chod a existenciu, keďže by došlo k druhej platobnej neschopnosti, strate obchodných partnerov

a znemožneniu ďalšej spolupráce s peňažnými ústavmi. K návrhu priložil daňové priznanie, účtovnú závierku a kúpnu zmluvu.

3. Správny súd napadnutým uznesením návrh sťažovateľa na priznanie odkladného účinku správnej žaloby zamietol podľa § 185 písm. a) Správneho súdneho poriadku (ďalej aj „SSP“). Zdôraznil výnimočný charakter priznania odkladného účinku správnej žaloby a nutnosť preukázania hrozby závažnej ujmy ako osobitnej náležitosti návrhu. Z predloženého daňového priznania k dani z príjmov právnických osôb za rok 2022 nie je možné nijakým spôsobom vyvodiť žiadnu priamo hroziacu ujmu, hospodársku alebo finančnú škodu. Správny súd prevereníím centrálného registra zmlúv zistil, že sa v ňom sťažovateľom predložená kúpna zmluva nenachádza. Navyše, z obsahu kúpnej zmluvy nepovažoval správny súd žiadnym spôsobom za preukázané tvrdenie sťažovateľa, že mu hrozilo odstúpenie od zmluvy pre podstatné porušenie podmienok, a na to nadväzujúcu nemožnosť plniť si záväzky voči svojim dodávateľom. Ani samotné začatie daňového exekučného konania bez toho, aby boli naplnené podmienky ustanovené v § 185 písm. a) SSP [príp. § 185 písm. b) SSP], nie je dôvodom priznania odkladného účinku správnej žalobe. Sťažovateľ však nepreukázal ani začatie daňového exekučného konania. Podľa správneho súdu návrh na priznanie odkladného účinku nemôže obstať, pokiaľ je založený len na skutočnostiach, ktoré môžu nastať len eventuálne. Keďže sťažovateľ neoznačil a ani neosvedčil priamu hrozbu závažnej ujmy ako prvotného predpokladu pre priznanie odkladného účinku správnej žalobe, správny súd sa ďalej nevenoval otázke, či priznanie odkladného účinku nie je v rozpore s verejným záujmom.

III.

Argumentácia sťažovateľa

4. Podľa sťažovateľa rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia podmienok priznania odkladného účinku správnej žaloby. Záver, že nepreukázal hrozbu závažnej ujmy, považuje za rozporný s obsahom jeho návrhu, žaloby a administratívneho spisu. Podľa sťažovateľa bolo preukázané, že na odloženie výkonu rozhodnutia boli naplnené všetky zákonné požiadavky, najmä hrozba vážnych nenapraviteľných následkov. To vyplýva z jeho obratu, príjmov, daňového a odvodového zaťaženia pri porovnaní s výškou daňového nedoplatku. Tým bola preukázaná priama hrozba, keďže následky daňovej exekúcie by boli oveľa závažnejšie ako právna istota nastolená právoplatným rozhodnutím. Okamžitý výkon rozhodnutia by pre neho mal likvidačný charakter. Sťažovateľ napokon poukázal aj na neodôvodnené rozdiely v rozhodovaní, keď v iných konaniach bol jeho žalobám v totožných veciach a s totožným odôvodnením priznaný odkladný účinok.

IV.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

5. Nebola zistená možnosť porušenia ústavných práv sťažovateľa podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a čl. 46 ods. 1 ústavy. Ústavná sťažnosť je preto zjavne neopodstatnená a ako taká bola podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov odmietnutá.

6. Článok 6 ods. 1 dohovoru sa na vec sťažovateľa nevzťahuje, keďže ho nemožno aplikovať na veci daňové, ktoré tvoria súčasť jadra výsad verejnej moci (rozsudky Európskeho súdu pre ľudské práva Jussila proti Fínsku z 23. 1. 2006, bod 45, a Ferrazzini proti Taliansku z 12. 7. 2001, body 24 a 31). Možno ho aplikovať, len ak daňové konanie obsahuje prvky trestného

konania. Tak tomu vo veci sťažovateľa nie je, keďže mu nebola uložená sankcia za porušenie právnej povinnosti.

7. Čo sa týka porušenia základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, treba vychádzať z toho, že rozhodnutie o odkladnom účinku správnej žaloby nie je rozhodnutím vo veci samej a následky z neho plynúce nie sú konečné a nezmeniteľné (III. ÚS 468/2018, I. ÚS 158/2020). Posúdenie splnenia podmienok priznania odkladného účinku správnej žaloby je vecou správneho súdu. Na prieskum splnenia týchto podmienok nie je ústavný súd oprávnený. Možno posúdiť len to, či má rozhodnutie o odkladnom účinku zákonný podklad, či bolo vydané príslušným orgánom a taktiež či nie je prejavom svojvôle, najmä či je náležité odôvodnené (I. ÚS 346/2017). Aj v konaní o priznaní odkladného účinku správnej žalobe musia byť rešpektované minimálne požiadavky zodpovedajúce princípom spravodlivého procesu (I. ÚS 295/2021).

8. Napadnuté uznesenie je z ústavnoprávneho hľadiska akceptovateľné. Správny súd sa pri rozhodovaní o návrhu sťažovateľa nedopustil svojvôle, pretože vychádzal zo zákonnej úpravy priznania odkladného účinku správnej žalobe a v súvislosti s tým sa náležité zaoberal tvrdeniami sťažovateľa o hrozbe vzniku ujmy, ktorú mu má spôsobiť rozhodnutie žalovaného. Správny súd zreteľne ozrejmil, že predpokladom vyhovenia návrhu nie je len tvrdenie vzniku ujmy, ale aj jej riadne preukázanie, pričom len potenciálna ujma nepostačuje. Práve to sa sťažovateľovi nepodarilo preukázať, preto mu nebolo namietaným uznesením správneho súdu vyhovené. Sťažovateľ totiž svoj návrh nepodporil dôkazmi na preukázanie svojich obáv, z ktorých by bolo možné vyvodiť hrozbu závažnej ujmy či iného nenapraviteľného následku, tak ako to vyžaduje § 185 písm. a) SSP, a preto správny súd nemožno vytknúť, že sa mu sťažovateľom popísaná ujma spojená s napadnutým uznesením žalovaného javila len ako hypotetická.

9. Záver správneho súdu o nesplnení podmienok na vyhovenie návrhu sťažovateľa na priznanie odkladného účinku správnej žalobe je preto potrebné považovať za ústavne akceptovateľný. Namietané uznesenie nevybočilo z medzí ústavnosti a správny súd náležité vyložil a aplikoval rozhodné ustanovenia Správneho súdneho poriadku, pričom svoje rozhodnutie aj náležité odôvodnil. Okrem toho sťažovateľovi nič nebráni podať nový návrh na priznanie odkladného účinku správnej žaloby a relevantne preukázať existenciu skutočností, ktoré predstavujú reálnu hrozbu závažnej ujmy, či iného nenapraviteľného následku, ku ktorým by došlo okamžitým výkonom rozhodnutia žalovaného. K námietke rozdielnosti rozhodovacej činnosti správnych súdov je nutné uviesť, že úlohou ústavného súdu nie je zjednocovať právne názory správnych súdov v otázke miery potrebnej na priznanie odkladného účinku správnej žaloby.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 16. januára 2025

Robert Šorl
predseda senátu